

1467

Vd
3885

IN MEMORIAM
SACRORVM
PACIS PVBLICAE

D. VI. IVNII ANNO MDCCCLXXIX.

CONCELEBRATORVM

HOC QVALECVNQVE ANIMI GRATI
LAETITIAEQVE TESTIMONIVM
EXHIBET

F. G. Voigtius.

FREIBERGAE, Litteris BARTHELIANIS.

IN AUSTRIAM
SACRO-RVM
PACIS PVBLCAE

D. M. LXXII ANNO CXXXIIII

COND. FERDINANDI

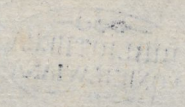
HOC QUAEVAVIMUS ANIMI GRATI

LABORAVIMUS FESTIVIVM

EXHIBET

IN
G.

VERBENA LXXXIIII

Diva Pax fedes Superum decoras
Linqvit, aerumnas hominum cruentas
Intuens, belli fera quas libido
Vndique spargit.

Euge! descendit niueis quadrigis
Vesta, vestitu decorata festo,
Cui recens ambit, diadema splendens,
Tempora, laurus.

Regna conspexit fere dissipata,
Propter iratos animos Potentum,
Queis Eris discors male fuggerebat
Flebile pomum.

Aspicit faeuis vitiata turbis
Arua, deformes habitus coloni,
Aedium cultus vitiofiores,
Funera, labes.

Luget, infesti quod iniqua belli
Flagra mortales, (quis enim negabit)
In truces cogant furias, in arma
Noxia terris.

Sed manu miti retrahit molestas
Litium turbas, animosque flectit
Ad coercendos hominum furores,
Marte fremente.

Imperat laetis rediuiua terris
Pax, et afflictis querulo pauore
Nunciat gratam populis quietem,
Saepe petitam.

Ergo bellorum saturata turbis,
Pone gens tandem pauidum timorem!
Iam fatis terrae doliere faeui
Tormina belli.

En! minae saevi ceciderè Martis!
Efferus miles minus intumescit,
Regna pax sancto reficit ligatque
Foedere tuta.

O! piaè mentes! potius triumphis
Quae cruentato madidis tepore
Praeferrunt pacis decus, ac oliuae
Serta virentis.

O! et aeternis animi canendi
Laudibus! maior quibus est voluptas
Voce non segni reuocare pacem,
Et sine caede.

Est labor certe, vigilare noctes,
Pax vt afflictis reuehatur oris,
Tutus vt pagos sopor et quietus
Occupet vrbes.

Vt fuga pulsas tenebris, opaca
Phoebus illustrat rediens vireta,
Et maris feruor tumidus quiescit
Sub Ioue laeto;

Sic rigescentes gelido stupore
Pax fouet gentes placido calore,
Sic fatigatis requiem carinis
Reddit amatam.

Ergo vaginae tacitis quiescunt
Ensis, duri clypei tubaeque
Conticent, carpunt, redeunte pace,
Otia gentes.

Aenci late nec hiant furores,
Vngulae cessant strepitus, nec aures
Verberat raucus sonitus tubarum,
Pace fauente.

Ecce! jam cessant strepitus et irae
Hostium! luctu vacuus colonus
Arua securus colit, vberanda
Semina spargens.

Curat, ut succo meliore vites
Turgeant, natis ut abundet inde
Nectar infusum pateris auitis
Largiter haustum.

Matre cum blanda, famulisque diues
Accubans feros herus ad caminos
Explicat natis fera fata belli,
Vulnera, clades.

Gaudet aseraeo focus igne candens,
Hospitum crebris agitatus escis,
Et suo rursus domino quietas
Concoquit escas.

Ad piae matris redit et iuuentus
Laeta complexus, ad aui penates
Arma suspendit, veterum retractans
Pensa laborum.

Thyrsis in molli resupinus umbra
Laetus obseruat pecorum cohortes,
Cumque dilecta repetit iocofos
Phyllide cantus.

Laeta connectit virides corollas
Et leues ducit choreas iuuentus,
Inter optatos fruitur nepotes
Pace senectus.

Vescitur tutis pecus otiosum
Pabulis, esca satur ad latebras
Trux aper sero redit, exterorum
Tutus ab istu.

Nec botri raprum tumidi timebit
Vinitor, damni viret hortus experts,
Nec Ceres frugum sua condolebit
Munera perdi.

Sed mouet bilem sibi foenerator,
Qui lucri cessans nequioris, aurum
Perdit, et frugum tumidos inertes
Luger aceruos.

Diues argenti renitet fodina,
Damna quae nullo metuens ab hoste
Dira, prouentus, Ioue sub quieto,
Promit opimos.

Liber a vexis, operas metalli
Fossor exercet rigidas, et igne
Et potens dextra, referat feracis
Claustra profundi.

Erutas vstor mineras metalli
(Hostis aspectu minus impeditus)
Eliquat flammis, vitiisque purgat
Rite metalla.

Pondus argenti fatis expolitum,
Militum coetu comitante nullo,
Per vias fertur vacuas periclis
Atque rapinis.

Sic potens rerum Dea, numus exit,
Sic in excusa legitur moneta
Principis nomen placidi, micatque
Eius imago.

Nec metus turbae pauidas Camenas
Occupat, quando fera vox magistri
Atque custodum ferit astra crebro
Nocte dieque.

Nunc licet, cantus modulante Phoebo,
Ire per turas Heliconis umbras,
Et fuga tristes reuocare Musas,
Gaudia nostra.

Inter vmbrosos nemorum recessus,
Inter argutas volucrum loquelas,
Inter et murmur fugientis vndae,
Gaudia carpo.

Adstrepunt lenes Zephyri susurri,
Annuit pictis variata tellus
Floribus, dulces redolent odores
Campus et aura.

Supplices nitor recitare fummo
Numini grates, et odora festis
In focus, quantum potis est egenus,
Tura cremare.

Qui vagas, cursu properante, terras
In gyros torques, maris et profundi
Turbines arces, DEVS! o verende!
Suscipe grates!

Nempe bellorum fremitus coerces,
Efficis mites animos Porentum,
Imperas belli ducibus feueris
Taedia Martis.

Pristinam reddis Tibi consecratis
Gratiam templis, violata iuris
Vincla connectis, reparas labantis
Pulcra salutis.

Fontium venas inopes petitis
Imbribus comples, et hiantis arui
Irrigas sulcos, et opima frugum
Munera spondes.

O! fac! aeternum vigeat per acuum
Principes inter stablita pacis
Fauftitas! terras etenim profanat
Turpis Erinnyis.

Et Tuis dignas meritis profari
Par foret laudes mihi, FRIDERICE,
Saxonum Princeps! sed habent decori
Nil mea pleetra.

Quas tamen festa TIBI fronte nostra
Musa, Lesboos imitata cantus,
Accinit, prono, precor, et benigno
Accipe vultu.

TE Tuis summum decus esse terris,
Et Tuis pacem rediisse curis,
(Si vel extremos populos rogarem)
Nemo negabit.

70 3885 7A

X 338 9433

Par es omnino meritis Tuorum
Laude condignis memori Parentum,
Fama quos pleno celebrabit ore
Tempus in omne.

Spes es AVGVSTAE columenque stirpis
Alter Augustus, Titus alter, atque
Pronus in ciues es, amor Tuorum,
Portus et ara.

Sorte sub dura misere gementes,
Et rigefcentes refoues Camenas;
Fac! opum Musas inopēs fauente
Protege dextra!

Saxonum terras pylios per annos,
Vt soles, porro placidus tuere!
Omnis AVGVSTVM Patriae statorem
TE canet aetas!

Et Palatinos noua Saxonesque
Vincla connectent, et opem Maritae
Ex Palatino genitricae Parente
Iuno parabit.

Tuque Pax terris Dea gratiosa!
Immo Naturae sociale vinclum!
Teutonum semper maneat opima
Portio terris.

Obferā Iani, mihi triste, fanum!
Applica portis obices perennes!
Mars potens belli fera ne feratur
Rursus in arma.

Te, fides, terris, remanente, cana,
Artium cultus remanent valorque,
Et senis fausti genitoris aevi
Tempora prisca.

Permane nostrum decus in futuri
Temporis tractus numerosiores!
Pax decet mites homines, Hyaenam
Trux decet ira.

hc

17. 14. 67

Vd
3885

IN MEMORIAM SACRORVM PACIS PVBLICAE

IVNII ANNO CIOIO CCLXXIX.

CONCELEBRATORVM

ECVNQVE ANIMI GRATI

TIAEQVE TESTIMONIVM

EXHIBET

F. G. Voigtius.

BERGAE, Litteris BARTHELIANIS.

